

GABRIËLLA is een Italiaanse variant van **GABRIËLA**

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Vrouwelijke vorm van Hebreeuwse naam Gabriël: 'man Gods' of 'God heeft zich sterk betoond'.

Eigenlijk is Gabrielle een Franse variant: door de twee puntje op de ë is ze aangepast aan de Nederlandse schrijfwijze.
*

Gabriele (gedoopt **Johanna**; ook **Jane** of **Jeanne**) van **Frankrijk** (ook **de France**, van **Valois** of **Valesia**), Bourges, Frankrijk; koningin & stichteres van de zustersannonciaden; † **1504**.

Feest 4 februari & 12 september.

Zij werd geboren op 23 april 1464 en was een dochter van koning Lodewijk XI van Frankrijk. Zij was mismaakt en lelijk en werd uitgehuwelijkt aan Louis, hertog van Orléans, de latere koning Louis XII. Het huwelijk werd wel gesloten, maar niet geconsumeerd (= bezegeld door geslachtsgemeenschap). Haar man verstootte haar en wilde geen band met haar aangaan, omdat zij naar zijn zeggen aan hem was opgedrongen. Jeanne ging wonen op een kasteel te Bourges en leidde vanaf dat moment een leven van gebed en goede werken, en stichtte zelfs een vrouwencongregatie, de Annonciaden of Annunciaden, genoemd naar de 'Annunciatie' (= de 'Boodschap' van de engel Gabriël aan Maria). Zij noemde zich in het klooster Gabriele en bracht de rest van haar leven door in versterving en gebed.

Zij wordt afgebeeld met het kind Jezus die haar een ring aan de vinger steekt. Soms ook als weldoenster met wijnbeker en broodmandje.

*

Gabriële (kloosternaam **Marie-Ursule Josèph de Saint-Bernardin** of kortweg **Ursule**) **Bourla**, Valenciennes, Frankrijk; martelares; † **1794**. **Feest + 17 & 23 oktober** (ursulinen).

Zij werd geboren op 6 oktober 1746 in de Condé, Nord en behoorde tot de ursulinen-communiteit te Valenciennes op het moment dat de Franse Revolutie uitbrak. Deze was in feite begonnen met de inname van de Bastille op 14 juli 1789. Al snel bleek hoe anti-kerks en anti-clericaal deze beweging was. Op 27 november 1790 werd iedere geestelijke verplicht de eed af te leggen op de Constitution Civile: daarmee verbrak hij of zij de banden met de paus en de wereldkerk. Wie weigerde kon als bedreiger van de nationale vrede strenge straffen tegemoet zien: verlies van staatsburgerschap, hoge geldboetes, verbanning of nog erger... Verreweg de meesten weigerden; immers de eed afleggen stond welhaast gelijk met geloofsafval. Velen die de eed weigerden doken onder in de grote stad Parijs. Wie zijn hoop op de koning had gevestigd, kwam bedrogen uit. Hij werd met zijn gezin gevangen gezet op 9 augustus 1792. De dag daarna al werd de monarchie officieel opgeheven; korte tijd later werd de hele koninklijke familie onder de guillotine omgebracht!

De macht kwam bij een Commune, een nationale raad. Daarmee begint een tijdperk van schrikbewind. In de tweede helft van de maand augustus werden de strafmaatregelen tegen de geestelijken die de eed weigerden almaar verscherpt. Op de 26e werd vastgesteld dat eed-weigeraars naar Zuid-Amerika moesten worden verbannen. Intussen stroopten revolutionaire elementen heel Frankrijk af om waar ze maar konden eed-weigeraars te pakken te krijgen.

In de stad Valenciennes woonden 32 zusters bij elkaar in hetzelfde huis. Zij hadden een school voor rijke meisjes; behalve dat ze zuster waren was ook die rijkdom een doorn in het oog van revolutionairen die immers 'Vrijheid, Gelijkheid en Broederschap' verkondigden voor iedereen. Er mochten geen rijken meer bestaan. De meisjes werden uit school verdreven door de gewone mensen. De zusters vluchtten naar België; dat was een paar uur met de koets. In de nacht van 31 augustus op 1 september van het jaar 1794 werden ze allen bij elkaar gedreven. Ze konden kiezen: ofwel ze gaven toe dat hun klooster altijd de baas had willen spelen over de mensen, en de kerk ook, en de paus en god... dat was allemaal fout: "Geef toe, of je gaat eraan!" De zusters huilden. Dat konden ze toch niet toegeven: God was altijd goed geweest, en de kerk en de paus en hun klooster... Maar 21 waren er zo bang dat ze het toch maar zeiden. Die werden meteen vrijgelaten. Maar de elf die overbleven wilden niet toegeven.

Die moesten dus dood. Op 17 oktober werden er vijf onthoofd. Bijna een week later, op 23 oktober, kwamen de andere zes aan de beurt.

Eén van die zusters heeft op het laatste moment een briefje kunnen schrijven aan de zusters in België, waar ze eerst naartoe waren gevlucht. Ze schreef dat ze trots was. "Misschien vind je dat gek, want we worden straks vermoord. En toch is het zo: wij zijn trots dat we net als Jezus mogen lijden en sterven en zo laten zien dat God het allerbelangrijkste is in ons leven."

Zij werden zalig verklaard in 1920 samen met de vier martelaresen van Arras.

*

Gabriële Croissy o.carm., Parijs, Frankrijk; kloosterlinge & martelares; † **1794**. **Feest 17 juli**

Ook zij is een slachtoffer van de Franse Revolutie.